

en Forandring af vore nuværende Skatte- love og Toldloven, at der da altid skal være en Brændevinsduft til Stede. Det er ret mærkværdigt, at denne Fuselduft i alle de Aar, disse Sager have været behandlede, er bleven ved at stige forskellige ærede Medlemmer til Hovedet.

Det forekommer mig, at naar man vil se fornuftig paa Tingen, vil efter mit Synspunkt det eneste rigtige være at holde sig til det Standpunkt, som Socialdemokratiet indtager. Er der Trang til flere Penge til denne eller hin Reforms Gennemførelse, skal man søge at skaffe disse Penge til Veje ved en progressiv Indkomst- og Formueskat. Det er den eneste rigtige Vej at gaa, thi jeg indser ikke, at man gavner Befolkningen ved at tage nogle indirekte Skatter fra den, lette Byrden paa et Omraade, hvad enten det nu er paa Kaffe, Te, Sukker eller deslige, og forøge Byrderne paa andre Omraader. Jeg vil erkende, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), som havde Ordet før, har Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at har man Valget imellem at stemme for Skat paa Brød eller Skat paa Brændevin, saa vælger man naturligvis det sidste. Men jeg ser ikke saaledes paa Sagen, at man her staar i det Tilfælde, at man har Valget mellem en Skat paa Brød eller en Skat paa Brændevin. Thi ud fra mit Synspunkt, som jeg kort forklarede før, har man det i sin Magt at skaffe forøgede Indtægter paa andre Maader. For saa vidt man kan blive enig, og hvis den Tanke havde fæstet rigtig Rod i Befolkningen, er jeg ogsaa overbevist om, at Repræsentanterne i det mindste i denne Sal, ogsaa vilde slutte sig til den Opfattelse i større Udstrækning, end nu er Tilfældet, at skal man have forøgede Indtægter, bør man gaa den Vej, vi gentagne Gange have anvist, nemlig gennem en progressiv Afgift af Formue og Indtægt.

Hertil kommer, at det forekommer mig lidet sømmeligt for Staten — og det samme er erkendt fra et af Højres tidligere Medlemmer af Toldudvalget, der, saa vidt jeg erindrer, oven i Købet har udtalt det i Betænkningen — at Statens Indtægter skulle være afhængig af, hvor meget Øl og Brændevin der drikkes, og jo højere vi gaa op med Skatten paa Brændevin — Skatten paa Øl er jo allerede høj — desto mere kommer Statens Indtægter jo til at afhænge af, hvor meget der bliver drukket, Landstingsudvalget siger i sin Betænkning om Toldloven, at det er nødvendigt at gaa med til en Forhøjelse af Brændevinsskat-

ten. Jeg ser godt, at man saa vel i Betænkningen som i Salen ikke ynder at bruge Udtrykket Brændevinsskat, men taler stadig om en Forhøjelse af Spiritusafgiften. Nu ved jeg vel, at det er ikke udelukkende Brændevinen, der bliver ramt af dette Lovforslag, men vi kunne sikkert være enige om, at det dog væsentlig er den Brændevin, der konsumeres herhjemme, der bliver ramt; hvis det kun var Vin og den Spiritus, der benyttes til Fabrikation af Vin, Kognac osv., vilde det kun være en forsvindende Indtægt, der blev Tale om, den langt overvejende Del, der vil blive Tale om at beskatte, er det, der konsumeres som Brændevin. Der siges i Landstingets Betænkning, at man kan gaa ud fra, at der nu konsumeres 32,63 Mill. Potter, naar derfra gaar til teknisk Brug 1,50 Mill. Potter, bliver der tilbage 31,13 Mill. Potter, og dels paa Grund af Afgiftens Forhøjelse til henvend det tredobbelte, dels af Hensyn til de gode Bestræbelser, der fra forskellig Side udfoldes for at modvirke overdreven Nydelse af Brændevin, antager Flertallet, at der kan regnes med en Nedgang af en Femtedel eller omtrent 6,13 Mill. Potter. Jeg tror nu ikke paa den Nedgang, men skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, da det er saa kort Tid siden en Kollega af mig, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ved denne Sags første Behandling indgaaende kom ind paa dette Spørgsmaal og søgte at besvare det paa Grundlag af de Erfaringer, man har høstet med Hensyn til Ølskatten; ved hvis Indførelse man ogsaa baade fra den daværende Ministerchefs Side og fra Folketingsmænds Side, der tog Ordet for Ølskattens Indførelse, gik ud fra, at den vilde medføre et betydeligt ringere Forbrug end tidligere, medens Erfaringen har vist, at selv om der i Begyndelsen var en lille Af- tagen i Forbruget, er Forbruget atter til- taget stærkt. Det samme mente det ærede Medlem — og herom kan man jo kun have et Skøn — vil blive Tilfældet her. Dette er ogsaa min Mening. Der vil ikke blive nogen Nedgang i Brændevinsforbruget ved den Skat, der her er foreslaaet, og selv den ærede Ordfører vilde heller ikke forsvare denne Anskuelse. Hvis jeg forstod den ærede Ordfører ret, gik hans Udtalelser tværtimod i Retning af, at der ikke var Grund til at antage, at Forbruget vilde blive formindsket ved den Skat her fore- slaas.

Nu vel, naar der ikke er Grund til at antage, at Forbruget vil blive formind- sket, falder det ene af de Argumenter